

[Egon Jensen]

Ministeren har været inde på en række detaljer. Dem skal jeg ikke gå ind på, men derimod sige, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at vi socialdemokrater prioriterer det nordiske samarbejde meget højt og betragter det som uundværligt. Selv om Danmark er blevet medlem af fællesmarkedet ene af de nordiske lande, så er nordisk samarbejde lige nødvendigt, måske mere nødvendigt end nogen sinde. Vi betragter os som Nordens repræsentant i fællesmarkedet og dermed forbindelsen til kontinentet. Vore standpunkter i fællesmarkedet må helt naturligt bære præg af, at vi er en del af Norden og bliver en del af Norden. Intet ville være mere ulykkeligt, end hvis vi tog mindre hensyn til vor nordiske samhørighed på grund af medlemskabet af fællesmarkedet. De øvrige nordiske lande har jo også sørget for kontakt til fællesmarkedet på forskellig vis.

Man kan spørge: er det nu så forfærdeligt, at Norge og Sverige har indgået en ret vidtgående aftale af økonomisk art? Vi må konstatere, at Danmark ikke er med i aftalen. Det kan man ikke bebrejde Norge og Sverige. Hvis man skal sige noget, kan man højst bebrejde os selv det. I øvrigt udtalte den norske statsminister, Gro Harlem Brundtland, på Nordisk Råds møde i København i år, at der ikke var tale om en eksklusiv bilateral aftale, men at den kunne danne mønster for lignende samarbejdsaftaler mellem flere end de to nordiske lande. Nordisk samarbejde har aldrig haft til hensigt at være én for alle og alle for én, men at man gennem det nordiske samarbejde skulle tilskynde til samarbejde mellem to eller flere lande.

Dette bygger forslaget om projektforskning og projekteksport på, nemlig at samarbejdet kommer i gang – enten det er to eller flere lande over for tredjelande – at der altså sker noget på området. Her har vi i socialdemokratiet været overordentlig positive, mens man for enkelte andre partiers vedkommende her i folketinget ikke har kunnet konstatere den samme positive holdning på dette område.

Den norsk-svenske aftale er jo ret omfattende og omfatter en fælles norsk-svensk fond, som kan yde lån til fælles projekter med 50 pct. af projektets udgift, dog inden for en ramme i alt på 250 mill. kr. Som det tidligere er nævnt, indebærer aftalen også levering af olie fra Norge, mod at Sverige til

gængæld leverer elektricitet. Vi kan kun hilse et sådant initiativ velkommen og ikke bare sige som ræven om rønnebærrerne, den ikke kunne nå, at de var sure.

Der er taget en lang række initiativer fra dansk side, og det er da heller ikke ualmindeligt, at der foregår et tæt svensk-dansk samarbejde og ligeledes et norsk-dansk samarbejde på mange områder, ikke blot på regeringsplan, men nok så meget på privat basis. Hr. Stinus ved selvfølgelig, at statsministeren på mangfoldige områder ligesom den nordiske samarbejdsminister har taget en række initiativer, hvor det er os, der har været dem, der tog initiativet og var foregangs-mændene.

Der er talt meget om papir i nordisk samarbejde – hr. Stinus var også inde på det – og det er så rigtigt, som det er sagt, at her må vi hver især anstrenge os for at komme dette papirvælde til livs.

Dette bortforklarer ikke det strålende samarbejde og de gode resultater, vi i fællesskab har nået på det lovgivningsmæssige område, hvor lovgivningen på mange områder er gjort næsten ens, til gavn for skandinaviske borgere. Borgere i Danmark er faktisk borgere i de andre nordiske lande, når det gælder sociale, arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige og juridiske områder, for ikke at nævne en række andre områder.

Vi betragter altså ikke aftalen som en trussel, men derimod som en ansporing til os selv om at være med på de muligheder, der måtte byde sig i et nordisk samarbejde mellem 2 eller 3 lande.

Jeg har tidligere udtalt, at jeg set ud fra danske interesser kunne ønske mig en mere positiv holdning fra Norge, når det drejer sig om sikring af olieforsyninger. Vi ved jo, at hvert land har sine egne økonomiske interesser at tage vare på, men alligevel.

Nordisk Investeringsbank er til, som ministeren også gjorde opmærksom på, for alle nordiske lande. Her har vi selv muligheden for at udnytte de muligheder, der kunne opstå, og hvor vi kunne have gavn af det.

Vi hilser altså den norsk-svenske aftale med tilfredshed og noterer, at den er et yderligere bidrag til nordisk samarbejde ud fra devisen: gak hen og gør ligeså! Man skal vel ikke male en vis mand på væggen, før han vitterlig er der, og ideen med samarbejdet er, at det kommer i gang.